

AL·LEGORIES

Segons el seu autor, podem dir que Al·legories és una al·legoria al reflex de certes situacions de l'actualitat, empremtes sonores com a representació metafòrica de diverses idees abstractes. L'obra està estructurada en 5 moviments i va ser precisament l'últim d'ells, Al·legories de la liquidesa, el primer a compondre Voro García en 2018, per encàrrec de Festival Spanish Brass Alzira. Es tracta també del primer espectacle que Spanish Brass realitza amb dansa, en aquest cas, amb dos ballarins.

Spanish Brass
Cristina M. Gómez + Sebastián Rowinsky

Música - **Voro García**
Il·luminació - **Carlos Molina**
Direcció d'escena - **Amparo Urieta**

**VÍDEO
DEMO**

spanish BRASS 35 | www.spanishbrass.com

AL·LEGORIES

per a quintet de metalls i dansa

L'al·legoria és una metàfora que tracta d'explicar contextualment una idea buscada. Podem definir Al·legories com una sèrie de metàfores sonores lligades entre si, que intenten acostar-se amb so a una idea entesa en un altre context. Al·legories de certes situacions de l'actualitat. Petjades sonores, on memòria es fa present com a escriptura.

L'al·legoria pretén donar una imatge sonora al que no té imatge. Dibuir l'abstracte, fer "visible" el que només és conceptual.

"Si l'estructura temporal que sosté la vida és un àmbit ambivalent de presència i absència, la memòria trenca aquesta dialèctica de l'anihilació i permet aixecar sobre aquest néixer – perir que el temps comporta, la substància històrica, és a dir, una estructura formada com a residu d'aquest fluir temporal"

(E. Lledó).

Introducció

What's this?

Miralls trencats

Transició

Delícies i temptacions

Transició

Al·legoria del vici

Transició

Al·legoria de la liquidesa

Alguns dels principis metafísics de Borges: el món irreal i la seua aparença subjectiva. La bogeria que subjau en la realitat, l'absurd que s'amaga sota l'aparent rigor de la seua construcció. La temàtica dels laberints, com a símbol de perplexitat i de la sorpresa, com a significació dels somnis o ideals de l'home. O els miralls, com a reflex de la pluralitat del jo, el seu sentit canviant i la reflexió que som el mateix i un altre. El desdoblament de la personalitat, multiplicar-se, dividir-se, la qual cosa fa un mirall, esdevé en un no estar enlloc.

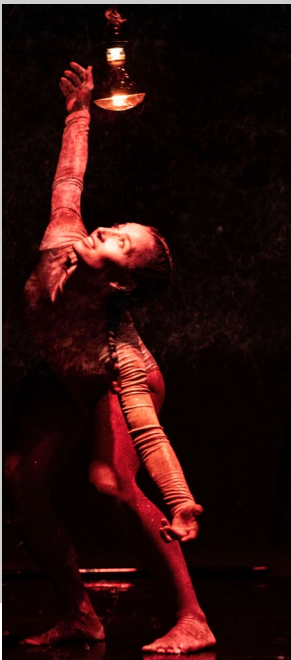
En termes musicals, una dramaturgia sonora i escènica com a base d'elaboració del discurs sonor.

Al·legories de la liquidesa (2018) és una al·legoria de l'actualitat amb el mite de Faust de la Història d'un soldat com a rerefons. El títol fa referència a la metàfora de la liquiditat proposada per Zigmunt Bauman, que intenta també donar compte de la precarietat dels vincles humans en una societat individualista i privatitzada, marcada pel caràcter transitori i volàtil de les seues relacions.

La fluïdesa com a qualitat dels líquids i els gasos, que sofreixen un continu canvi de forma quan els hi sotmet a tensió. La dissolució dels sòlids, un tret permanent de la modernitat. En la modernitat fluida es produeix un canvi en la relació entre espai i temps, paràmetres que se separen de la pràctica. L'espai era l'aspecte sòlid, el temps era el bàndol actiu i dinàmic.

Cristina M. Gómez (Dansa)

Ballarina i coreògrafa formada en Dansa Contemporània en la London Contemporary Dance School (BA Hons) i en diverses escoles i centres de Barcelona com a Àrea, La Caldera, Tragant, La Poderosa i Eulalia Blasi. A més, és titulada en Dansa Clàssica pel Conservatori d'Albacete i en Periodisme per la Universitat Pontifícia de Salamanca. Interessada en la coreografia i les arts escèniques, les seves peces s'han presentat en nombrosos festivals i teatres, sempre sota el segell de EnÀmbar Dansa, companyia que crea l'any 2008, mateix any en què balla per a Sol Picó.

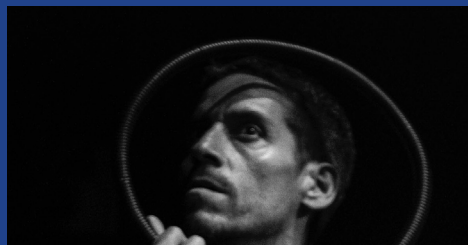

A més del seu propi treball escènic, ha col·laborat amb SHADEseasons (Frankfurt), Giulianna Maco (Londres), Silvia Verges (Hèlsinki), La Lola Boreal (València), A Tempo Dansa (Castelló), Ángela Muñoz (Berlín), etc. Imparteix classes de dansa contemporània en EBCD (València) i escriu articles relacionats amb el cos i les arts del moviment.

www.enambardanza.com

Sebastián Rowinsky (Dansa)

Nascut a Veneçuela va començar la seua formació com a ballarí a l'escola de la companyia de dansa Danzahoy. Va prosseguir els seus estudis en el Alvin Ailey American Dance Center i el Limon Institute de Nova York on va tindre l'oportunitat de treballar en diferents projectes sota la direcció de Stephen Petronio, Kirstie Simson, Colin Connor i David Dorfman. Ha treballat amb companyies estatunidenques, europees i veneçolanes. En 2006 va ser contractat durant 3 anys com a ballarí-coreògraf en el Stadt-theater

de Freiburg (Alemanya).

Actualment, és membre de la companyia Una altra Dansa sota la direcció de la coreògrafa Asun Noales i participa en diverses produccions operístiques en el Palau de les Arts Reina Sofia.

Spanish Brass

Spanish Brass és un dels quintets més dinàmics i consolidats en l'escena musical internacional. A més d'haver participat en alguns dels festivals més importants del món, ha actuat en la gala dels Premis Príncep d'Astúries en 1995 i ha enregistrat la música de l'obra teatral La Fundació de Buero Vallejo per al Centre Dramàtic Nacional i la banda sonora de la pel·lícula Descongela't, de Félix Sabroso, per a la productora El Deseo. El 1996 va obtenir el Primer Premi del 6è Concurs Internacional per a Quintets de Metalls "Ville de Narbonne" (França), considerat el més prestigiós per a aquesta formació. En 2017 va rebre el I Premi Bankia al

Talent Musical a la Comunitat Valenciana; en 2019, el Premi Espai Ter de Música; té també quatre Premis Carles Santos, i el 2020 va rebre el Premi Nacional de Música. Ha publicat trenta treballs discogràfics, entre ells dos DVDCD i tres doble CD, que mostren les seues múltiples facetes. Cada any organitza dos festivals de vent-metall: el Spanish Brass Alzira SBALZ (www.sbalz.com) i el Festival Brassurround (www.brassurround.com). Spanish Brass toca amb trompetes i trombó Shires, trompa Paxman, tuba Melton, boques i sordines Romera Brass i amb l'aplicació Black Binder. A més, utilitza fundes d'instruments i és propietari de la marca Bags. Spanish Brass rep el suport de l'Institut Valencià de Cultura i del Ministeri de Cultura-INAEM.

Carlos Benetó Grau, trompeta
Juanjo Serna Salvador, trompeta
Manolo Pérez Ortega, trompa
Inda Bonet Manrique, trombó
Sergio Finca Quirós, tuba

Voro García

Llicenciat en diferents especialitats, va estudiar al Conservatori Superior de Música de València. Va ampliar la seua formació amb Mauricio Sotelo i José Manuel López, entre altres. És doctor per la Universitat Politècnica de València. Ha rebut encàrrecs de diferents institucions i intèrprets, com INAEM, JONDE, CDMC, IVC, Auditori Nacional, Festclàssica, Ensems, Rafel Festival, Festival Mixtur, Ministeri de Cultura Francés, Spanish Brass o Ensemble Ascolta.

Entre els guardons obtinguts destaca el premi de l'Institut Nacional de la Joventut (2004). Les seues obres han estat programades en festivals i espais sonors de tot el món, sent interpretades per prestigiosos intèrprets i grups.

Fundador i creador de l'Ensemble Espai Sonor en 2003. En la seua faceta de director ha realitzat l'estrena absoluta i/o a Espanya de moltes obres. Ha estat compositor resident del Grup Instrumental de València

(2001/02), JONDE (2006/07), MNCARS (2009), JOGV (2009/10), SOMELGRUP (2013), Festival de Godella (2016), SBALZ (2018) i AGORA (2019). Va ser director artístic de la Mostra Sonora de Sueca (2005-2017). En l'actualitat és catedràtic de composició al Conservatori Superior de Música de València i director artístic del festival Ensems. Publica les seues obres a Babelscores, SB edicions i Ed. Piles.

www.vorogarcia.com

Carlos Molina

Nascut a València en 1980, és il·luminador escènic i artista visual. Va estudiar a l'Escola d'Artesans de València amb Luis Massoni i José María Fayos. A més, té formació en imatge i so, fotografia i retoc digital. Des de 2003 forma part activa de diverses companyies de teatre i dansa contemporània a Espanya, França, Alemanya, Tunísia i Finlàndia, i de diversos grups de

creació artística on desenvolupa tant col·laboracions com projectes personals, utilitzant la llum i l'espai com a mitjà d'expressió. És membre cofundador del grup artístic Como una casa i de les companyies Lagartera teatre i La casa amarilla. Va ser tècnic de sala al Sporting Club Russafa de València. Col·labora amb artistes plàstics conceptualitzant espais, adaptant l'obra a l'espai i realitzant la il·luminació (Dorle Schimmer, Guy Thougvignon, Mamen Guillén, Luis Elorriaga, Yolanda Carrascosa...). Ha realitzat treballs d'il·luminació en festivals i sales d'Alemanya, França, Tunísia, Cuba, Finlàndia i Espanya. Ha impartit tallers de llum i art plàstic per a xiquets i joves a Espanya, França i Alemanya. Forma part del col·lectiu francès Fabrik Nomade, sota la direcció de William Petit, col·laborant com a artista visual, il·luminador escènic i intèrpret. Fa cartelleria i fotografia per a catàlegs i esdeveniments culturals. Treballa la composició instantània i la improvisació visual en viu, fusionant la instal·lació lumínica amb l'escenografia.

Amb el suport de:

GENERALITAT
VALENCIANA

TOTS
A UNA
veu

INSTITUT
VALENCIÀ
DE CULTURA